

*Ἡ Κατὰ τὸ 1972 Θέσις τῆς Ματθαϊκῆς Συνόδου Περὶ
τῆς Ἑνώσεως τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ Περὶ τῆς Χειροθεσίας*

Ἐκ τῆς ὑπὸ 20^{ης} Δεκεμβρίου 1972 Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχ. Ἀνδρέου:

1972

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

(Κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου)

Π Ρ Ο Σ

**ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ Γ.Ο.Χ. ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ
ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ**

(Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἑνώσεως τῶν Γ.Ο.Χ.
τῆς Ἑλλάδος. Κατατοπιστικαὶ ἀπόψεις συνω-
δὰ τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ ἀκριβεῖα τῆς
Ὁρθοδόξου, ἡμῶν Πίστεως).

ΑΘΗΝΑΙ 20η Δεκεμβρίου 1972

18.— Καὶ ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω! Συγχωρήσοι ἡμᾶς ὁ Θεός, καυχώμενους διὰ τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν του.

Τὴν ἠυλόγησε διὰ τῆς δεξιᾶς Του ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπεναντίοι καὶ ἄσπονδοι πολέμοί τῆς, οἱ φθονοῦντες καὶ μισοῦντες ἀδίκως, ἐξεδήλωσαν, ἄκοντες, τὸν σεδασμόν, τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκτίμησιν, πρὸς τὸ καρποφόρον ἔργον τῆς Ἀγάπης, τῆς Ὁμονοίας, τῆς Συμνοίας καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, συλλήδδην ἐπιδαφιευθέντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξος, γνησίως Χριστιανική, Ἐκκλησία ἡμῶν, κατέστη Νησίς Σωτηρίας διὰ τοὺς ἐν ἀληθείᾳ θέλοντας σωθῆναι. Διότι, κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ἡ ἀνθρώπου Πίστις καὶ ἡ καθαρὰ καὶ πεπαρρησιασμένη Ὁμολογία, εἶναι τὸ φῶς τῆς Κανδήλας ἐν τῇ σκοτεινῇ καὶ ἀσελήνῃ νυκτί τῆς ὕλιστικῆς, ἀθέου, χαλαρῶς θρησκευτικῆς, αἵρεσιθοριθοῦς, Οἰκουμενιστικῆς καὶ κοσμικῶς συμβιβαστικῆς, καιροσκόπου ἐποχῆς μας.

Ἡ Κανδήλα αὕτη, ἡ φέγγουσα, φωτίζουσα, παρηγοροῦσα καὶ σώζουσα, πρέπει νὰ διατηρῇται ἄσβεστος νυχθημερόν, τροφοδοτουμένη μὲ τὸ ἔλαιον τῆς ἀγνῆς καὶ ἀκριβοῦς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἀπεριφράστου Ὁμολογίας. Σταγόνες ὕδατος, μιγνύμεναι εἰς τὸ ἀγνὸν ἔλαιον τῆς Κανδήλας, νοθεύουν αὐτὸ καὶ παροργίζουν τὸν Κύριον, ἐλαττοῦσαι τοὺς νοθεύοντας ἐνώπιον τοῦ Πανθορῶντος Ὁφθαλμοῦ Του.

«Οὐ συγχωρεῖ συγκατάβασις εἰς τὰ τῆς Πίστεως». Εἶπεν τὸ θεόφρον στόμα Ἀγίου Μάρκου, Ἐπισκόπου τῆς Ἐφέσου, τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἡ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΝΩΣΙΣ, ΘΕΙΑ ΕΝΤΟΛΗ.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΝΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ — ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΔΗΥΠΕΡΒΑΗ- ΤΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ

19.— Αὐτὸς οὗτος ὁ Κύριος καὶ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας, ἐντεταλατο ἡμῖν «ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους», ὀρθοφρονῶμεν ἐν τῇ Πίστει καὶ ὀρθοδιῶμεν, ἐν παντί καὶ πάντοτε Ὁρθοδοξοῦντες, ἵνα, τελικῶς, «ῶμεν ἕν». Ἡ Θεία καὶ Ἱερὰ αὕτη ἐντολή, ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ τὸ κίνητρον καὶ ζώπυρον τῆς Ἀγίας μας Πίστεως. Ἐν ταύτῃ τῇ πίστει καὶ κινούμεθα καὶ ζῶμεν καὶ ἐσμέν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς παμποθήτου Ἐνώσεως τῶν Ἱερῶν Παρατάξεων τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, ἐπράξαμεν ἡμεῖς, οἱ πῆς Ἐκκλησίας Κυροῦ Ἀρχ) που Ματθαίου, τὸ πᾶν. Οὐδὲ στιγμήν ἀπωκνήσαμεν, παρακαλοῦντες καὶ προσευχόμε-

μενοι, διὰ μίαν κατὰ Χριστὸν Ἐνωσιν, ἵνα, ἐπὶ πλεῖον, καρποφορήσῃ ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Ἀγὼν. Περὶ τούτου καὶ οἱ λίθοι κεκράζονται.

Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας, καὶ πρὸς πνευματικὴν των στερέωσιν, δηλοῦμεν, ὅτι, μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, δεκαπεντάκις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 καὶ ἐντεῦθεν, ἡμεῖς οἱ τοῦ Ἀρχ) που Ματθαίου, ἐτεínaμεν ἀδελφικὴν τὴν χεῖρα ἀγάπης καὶ συνεννοήσεως πρὸς τοὺς τοῦ πρ. Φλωρίνης. Αὐτονοήτως, πάντοτε, συμφώνως πρὸς τὴν ἀδιάσειστον καὶ ἀκριβῆ Ὁρθόδοξον Πίστιν μας, ἐν ἐπικλήσει καὶ συνφῶδᾷ πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς διακελεύσεις τῶν Ὁρθόδοξων Οἰκουμενικῶν - Πανορθόδοξων καὶ τοπικῶν Ἀγίων Συνόδων. Ἐζητούσαμεν, καὶ ζητοῦμεν, δηλαδή, πάντοτε καὶ ἐπιμόνως, τὴν κατὰ Χριστὸν εὐλογημένην καὶ ψυχωσστήριον Ἐνωσιν, οὐχὶ δὲ οἰανδήποτε ἐπιφανειακὴν καὶ χάριν ἐντυπώσεων, πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις ψευδένωσιν, ἢ ὅποια εἶναι ὑπαγόρευμα κοσμικῆς καιροσκοπίας καὶ παρεισδύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου.

Αὐτὴν τὴν Ἐνωσιν ἥτις ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου «ἵνα ἐν ὧμεν» ἐζητήσαμεν, ζητοῦμεν καὶ ὀλοκαρδίως καὶ ὀλοφύχως ἐπιποθοῦμεν. Διότι, οἰαδῆποτε ἄλλη «Ἐνωσις», θὰ ὁμοιάζῃ πρὸς ἐκείνας τὰς ἐνώσεις, πού ἐπιζητοῦν αἱ αἰρέσεις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ λεγομένου Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ Πανπροτεσταντισμοῦ καὶ τοῦ, ἐπίσης ἐπικαταράτου, κοσμικοῦ καὶ καιροσκόπου Συγκριτισμοῦ, τοῦ ὀλέθρου, τῆς πανώλους καὶ τῆς μάλιστα ταύτης τοῦ καιροῦ μας. Καί, ἀτυχῶς, τοιαύτην ψευδένωσιν ἐπεζήτησαν καὶ ἐπιζητοῦν οἱ Ἀκακιακοὶ - Αὐξεντιακοὶ καὶ κατέπεισαν ἡμᾶς εἰς πρώτην φάσιν, γνησίως Ὁρθόδοξους Χριστιανούς καὶ Ποιμένας, ὅτι τάχα ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Θεοῦ, ἐκμεταλλεζόμενοι τὴν ἀγάπην καὶ ἀγαθὴν μας προαίρεσιν, τὸ ἀνύποπτον καὶ τὸν ἱερὸν πόθον μας νὰ συμμορφωθῶν πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

Συμπαθοῦμεν, σεβόμεθα καὶ κατανοοῦμεν, τὸ βάθος τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας ἐνίων τῶν Ἀγίων Ἀδελφῶν μας, οἵτινες, τοὺς, ἄλλα σκοποῦντας Ἀκακιακοὺς - Αὐξεντιακοὺς, ἐξέλαβον ὡς ὁμοκαρδίους των ἀδελφούς, τὸ αὐτὸ σκεπτομένους. Ἀτυχῶς, ὅμως, ἡ ἀλήθεια εἶναι τελείως διαφορετικὴ, ὡς κατεδείξαμεν καὶ θὰ καταδείξωμεν ἀδρότατα περαιτέρω. Οὐδὲν τὸ προσωπικὸν παρεισφύει εἰς τὰς σκέψεις μας, ὁμιλοῦμεν μὴ ἀποδλέποντες εἰς πρόσωπα ἀνθρώπων, μὴ ἐνθυμούμενοι τὸ κακὸν δι' ἡμᾶς προσωπικῶς, μὴ μνησικαχοῦντες καὶ μὴ ἐπιχαίροντες διὰ τὴν πτῶσιν τῶν, τυχόν, ἐκκλινόντων.

Προσφέρομεν, διὰ τοῦ παρόντος, μίαν ἀκόμη, — καθ' ἡμᾶς τὴν ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ —, εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν ἀπάντων ἡμῶν.

ΟΙ ΑΚΑΚΙΑΚΟΙ - ΑΥΞΕΝΤΙΑΚΟΙ ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΩΝ ΜΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ, ΑΠΩΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΧΑΡΙΝ

25.— Οἱ Ἀκακιακοὶ - Αὐξεντιακοί, δὲν ἐδέχθησαν ὡς κανονικὴν καὶ ἔγκυρον καὶ ὀρθοδοξωτάτην τὴν, ὑπὸ κανονικῆς καὶ ἔγκυρου καὶ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, συγκειμένην ἐκ 15 Ἀρχιερέων, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι συνελθόντων καὶ συναποδεξαμένων τὸ Ὑπόμνημα - Ὁμολογίαν μας ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, ὁμοθυμῶς δὲ καὶ ἐνθουσιωδῶς προδάντων εἰς τὴν χειροθεσίαν τῶν Ἀρχιερέων μας Κορινθίας κ. Καλλίστου καὶ Κιτίου κ. Ἐπιφανίου, ἀποδεικνύοντες ἀνευλάβειαν, ἀσέβειαν ἀλλὰ καὶ ἀγνωμοσύνην πρὸς τὴν Σύνοδον ταύτην εὐεργετήσαναν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἡ ἀνίερος αὕτη πράξις, συνεπέφερε, διὰ τοὺς διαπράξαντας ταύτην, ἔκπτωσιν τῆς Θείας Χάριτος, διότι, ὁ διαφωνῶν εἰς τὰς Πανορθόδοξους ἢ Τοπικὰς Συνόδους καὶ ἀντιστρατευόμενος πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν, αὐτομάτως ἐκπίπτει, καὶ ὁ Κύριος ἀντανέλλει ἀπ' αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα Αὐτοῦ τὸ Ἅγιον. Κατέστησαν οὕτω οἱ Ακακιακοὶ - Αὐξεντιακοί, πεπτωκότες καὶ ἀπερριμμένοι.

Ὁμιλεῖ σαφῶς ἡ Ἐγκύκλιος, ἡ ἐκδοθεῖσα τῷ 1848, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους, ἔχουσα οὕτω:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ Τῷ 1848

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους

Κρατῶμεν τὰς ὁμολογίας ἣν παρελάβομεν ἄδολον παρὰ τηλικούτων ἀνδρῶν ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμόν, ὡς ὑπογόρευμα τοῦ Διαβόλου.

Ὁ δεχόμενος νεωτερισμόν κατελέγχει ἑλλιπῆ τὴν κεκηρυγμένην Ὀρθόδοξον πίστιν, ἀλλ' αὕτη μὴ ἐπιδεχομένη μήτε μείωσιν, μήτε αὐξησιν, μήτε ἀλλοίωσιν. ἦν τινα οὖν καὶ ὁ τολμῶν ἢ πράξει ἢ συμβουλευσαι ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἣδη ἐκουσίως καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα, διὰ τὸ βλασφημῆσαι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἀρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις...

Ἀπαντες οὖν οἱ νεωτεριζόντες ἢ αἰρέσει ἢ σχίσμασι, ἐκουσίως ἐνεδύθησαν κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ τε Πάππαι, καὶ τε Πατριάρχαι, καὶ τε λαῖκοί, καὶ τε κληρικοί, καὶ Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ.

ΑΝΘΙΜΟΣ Ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κων) πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ Ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ Ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ αἱ περὶ αὐτοὺς Ἱεραὶ
Σύνοδοι.

Εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπίρρωσιν τῶν λεγομένων μας, πάντοτε ἀπροσωπολήπτως
ἀλλὰ ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐντροπῇ ἀνθρώπων, δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα χαρακτηρι-
κὸν ἐκ τοῦ βιβλίου ἡμῶν «Ἀνθὴ καὶ Κρίνα Ὁρθοδοξίας» κυκλοφορήσαντος ἐν ἔτει
1960, ἐν Ἀθήναις:

ΕΝ ΑΜΦΙΒΟΛΟΝ ΙΣΩΣ, ΑΦΗΡΕΣΕ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΑΠΟ ΜΟΝΑΧΟΝ

«Ἐν ἀμφίβοκον ἰσῶς», τὸ ὅποιον, ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ ἁγίου Παΐσιου, ἐξέφρα-
σεν εἰς τὸν ἐνοχλοῦντα αὐτὸν ἑβραῖον καὶ λέγοντα μετ' ἐπιμονῆς, ὅτι «ὁ Χριστὸς.
τὸν ὅποιον πιστεύετε σεῖς οἱ Χριστιανοί, δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἐπὶ τῆς Γῆς», ἤρκεσε
τὸ ἀπλοῦν ἰσῶς αὐτό, ὅπερ μόνον προσέθηκεν ὁ ὑποτακτικὸς, νὰ ἀπολέσῃ οὗτος
τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καὶ νὰ φυγαδεύσῃ τὴν δωρεὰν τοῦ Παρακλήτου!

Ἐχρηιάσθη δ' ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας νὰ δεηθῇ τοῦ Κυρίου, ὁ μέγας ἐκεῖνος
Παῖσιος ὁμοῦ μετὰ τοῦ μετανοοῦντος ὑποτακτικοῦ του, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν ἡ Χά-
ρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς αὐτόν! Καὶ ὡς διὰ τοῦ λόγου τοῦ ἀπλοῦ ἐξέπεσεν.
ὁ ὑποτακτικὸς ἐκ τῆς πίστεως, οὕτως καὶ ὁ δυσπιστῶν Χριστιανὸς εἰς τὴν Θεῖαν
Χάριν, ἀποδιώκει ἀπ' αὐτοῦ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Ἀναλογίσθητε τὸν
ἄββᾶν ἐκεῖνον, ὅστις, καθ' ἐκάστην δεχόμενος εἰς ἐπίσκεψιν τὴν κυρίαν ἡμῶν Θεο-
τόκον, ὅταν ἐδέχθη βιβλίον, σταλὲν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸ ὅποιον, ὀρθό-
δοξον κατὰ τὸ περιεχόμενον, περιεῖχεν εἰς τὸ τέλος, δύο λόγους αἰρετικούς· καὶ
εἶδεν, ὅτι ἐστερήθη τῆς δωρεᾶς ταύτης τῆς ἐπισκέψεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐν ἀπο-
ρίᾳ διατελὼν προσέφυγεν εἰς διακριτικούς Πατέρας καὶ μετ' αὐτῶν δεηθεὶς ἤκουσε
τὴν φωνὴν τῆς Πανάγνου Ἀειπαρθένου, «δίδωξον τὸν ἐχθρόν τοῦ υἱοῦ μου» καὶ κα-
τανοήσας τὸ ἐμπόδιον ἐπέστρεψε τὸ βιβλίον καὶ ἐδέχθη πάλιν τὴν εὐλογίαν τῆς
Παντανάσσης! Ὡστε, ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ τοῦ βιβλίου τοῦ περιέχοντος τοὺς δύο λόγους
τοὺς αἰρετικούς, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀσκητοῦ, ἀπεξέγινεν αὐτὸν τῆς δωρεᾶς τῆς Ὑπεραγί-
ας Θεοτόκου, οἱ δυσπιστοῦντες εἰς τὴν Θεῖαν Χάριν, τί θὰ γίνουν;

Ἐξ ἀπάντων τῶν προεκτεθέντων, σαφῶς, κατηγορηματικῶς καὶ ἀριδῆλως, ἀ-
ποδεικνύεται καὶ καταφαίνεται, ὅτι οἱ Ἀκακιακοὶ - Αὐξεντιακοί, ἐκόντες ἀπώλεσαν
τὴν Θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐτυφλώθησαν καὶ δὲν
ὀρῶσι τὸ Φῶς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέρριψαν τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς
Ὁρθοδόξου Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς.

Ἡμεῖς, ταπεινοὶ Ποιμένες, ἀποτίοντες χρέος πρὸς τὴν γνησίαν καὶ ἀκριβῆ Ὁρ-
θοδόξian, συνετάξαμεν, ἐν ἄκρᾳ περιεκτικότητι, τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιόν μας
πρὸς Κληρικούς καὶ λαϊκούς, προσευχόμενοι, συντόμως καὶ ἀδαλείπτως ἵνα, ὁ Κύ-
ριος καὶ Δομήτωρ τῆς Ὁρθοδόξου Γνησίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, φωτίσῃ τὴν διάνοιαν
Ταγῶν καὶ ὁπαδῶν, εἰς τὸ ἰδεῖν καὶ συνιέναι τὸ θέλημά Του τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν
κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, πραγμάτωσιν τῆς παμποθήτου γνησίως
Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως, διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν. Γένοιτο! Ἀμήν!

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

Ἑντολῇ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

ΑΝΔΡΕΑΣ